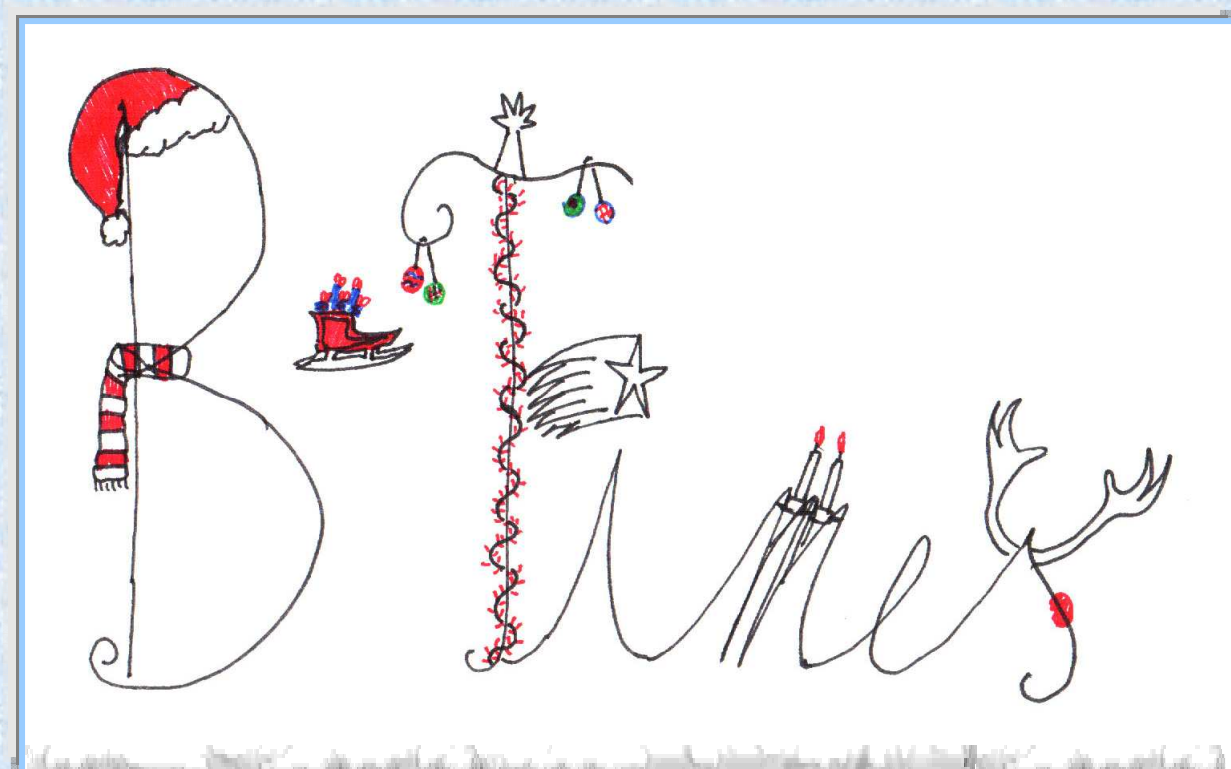

školský časopis

Školský časopis

Ročník I.
Ročník I.

číslo 1/2009-2010
číslo 1/2009-2010

ZŠ Benkova 34, Nitra
ZŠ Benkova 34, Nitra

Vianoce

Sú jedným z našich najobľúbenejších a najkrajších sviatkov. Väčšina našich žiakov sa na ne teší najviac počas roka, snád s výnimkou letných prázdnin. Keďže je toto číslo nášho časopisu venované Vianociam, niečo Vám o nich napíšem.

Na Vianoce oslavujeme narodenie Ježiša Krista, podľa kresťanstva Syna Božieho. Vianoce pre nás značia sviatočnú náladu, sneh, vianočné stromčeky, väčšinou výborného vianočného kapra a pre najmenších, samozrejme, darčeky. Podľa ruskej legendy do Betlehema putovali nie traja, ale štyria kráľi. Podľa legendy sa štvrtý kráľ do Betlehema nedostal a namiesto toho obdaroval všetky deti, ktoré na svojej púti stretol. Podľa tejto legendy vznikol Santa Klaus, Dedo Mráz alebo u nás najznámejší Ježiško.

Ak sa chcete zachovať podľa pravých vianočných zvykov, obdarujte svoju rodinu či priateľov. Skúste zabudnúť na hádky, ak ste niečo vyviedli, priznajte sa, veď je to lepšie ako držať v sebe klamstvo, buďte milí na ľudí okolo seba. Ak sa Vám podarí splniť aspoň tri z týchto vecí, správate sa podľa ozajstného „ducha“ Vianoc.

Z histórie Vianoc

Z histórie Vianoc

Vianoce sú kresťanský sviatok narodenia Ježiša Krista. Prvý sviatok vianočný sa oslavuje 25. decembra. Od reformácia sa Vianoce oslavujú už deň vopred, na Štedrý deň – 24. decembra. V mnohých krajinách sú 24. a 25. december dňami pracovného pokoja. Niekde sa podobne slávi aj Druhý sviatok vianočný, ktorý pripadá na 26. decembra. Niektoré pravoslávne cirkvi slávia Vianoce podľa juliánskeho kalendára 7. januára. Oba tieto dátumy sú tradičné a ani jeden z nich nepredstavuje skutočný historický dátum narodenia Ježiša Krista.

25. december je ako cirkevný sviatok po prvýkrát doložený vo Filokalovom kalendári z roku 354. Najnovšie názory na pôvod dátumu oslavovania Vianoc prezentuje historik William Tighe. Tvrdí, že cirkev si vybrala na slávenie Vianoc 25. december preto, lebo starí Židia verili, že izraelskí proroci boli počatí v ten istý deň, v ktorý zomreli. Rímski kresťania za Tertuliánových čias vyrátali, že Kristus zomrel 25. marca. To je dôvod, prečo Vianoce pripadli na 25. decembra – jednoducho k tomuto dátumu pripočítali deväť mesiacov a vyšiel im predpokladaný dátum narodenia Ježiša Krista. Vianoce sú jedným z hlavných kresťanských sviatkov. Ľudia oslavujú Vianoce obdarovávaním sa. Tento zvyk začal v 16. storočí. V katolíckych rodinách sa darčeky naopak rozdávali na sviatok sv. Mikuláša. Medzi ďalšie vianočné zvyky a symboly patrí ľudová dramatizácia vianočného príbehu (od 11. storočia), stavanie jasličiek (od 13. storočia, sv. František z Assisi), adventný veniec (1839), vyzdobený vianočný stromček (od 19. storočia). Mnohé krajiny majú ďalšie špecifické vianočné zvyky.

Slovo Vianoce (podobne ako české Vánoce) pravdepodobne vzniklo z nemeckého Weihnachten, a to doslovným preložením druhej polovice slova a prevzatím a prispôbením prvej polovice. V nemčine je toto slovo v podobe wihe naht prvýkrát doložené až roku 1170.

Zvyky našich predkov

Vianoce

našich predkov neboli také bohaté ako naše, ale o to boli nápaditejšie, pretože na vyčarenie „ducha“ Vianoc museli využiť svoju fantáziu. Preto v tomto období vytvorili veľa zvykov, zariekaní a povier.

Na Štedrý deň ráno piekla gazdina vianočné pečivo. Keď sa nejaký koláč spálil, hrozilo, že celý rok bude zlý. Preto sa muselo cesto miesiť v novom koryte, do pece ukladať novou lopatou a oheň zakladať novým ohreblom. Zvyškom cesta sa potierali kmene stromov, aby dobre rodili. Smeti sa nesmeli vymetať z domu von, pretože by uletelo šťastie, a preto ich zmetali do kútov.

Gazdovia prinášali z hory jedľové vetvičky, ktoré pozapichovali nad zárubne dverí. Ihličie malo chrániť ľudí i zvieratá pred škodlivými silami. Stromček sa u nás udomácnil pomerne neskoro. Jedličky spočiatku vešali nad stôl. Až neskôršie ich osadili do podstavca a ozdobovali jablčkami, orechmi a medovníkmi.

Vianočný stôl bol pekne vyzdobený, celá rodina pekne poobliekaná. Pod stôl sa kladla sekera, ktorá ako kovový predmet symbolizovala utuženie zdravia a sily. Okolo nôh stola obtočil gazda reťaz, ktorá mala upevniť zdravie a jednotu rodiny. Na stole bol chlieb, ktorý tam ostal celý až do Nového roku. Večera sa začínala tak, že každý dostal pohárik hriatej pálenky. Gazda urobil prstom namočeným do medu každému krížik na čelo ako ochranu proti zlému. Jedlá sa zo stola neodkladali, zostávali na ňom do druhého dňa.

Pod obrus sa dávali peniaze, nechávali sa tam počas celých sviatkov a symbolizovali bohatstvo – aby sa v dome nedržala bieda.

Iný kraj, iný mrav

Iný kraj, iný mrav

Vianoce oslavuje každý národ inak. Nie nadarmo platí staré známe:

"Iný kraj, iný mrav."

Taliani

Vianoce v Taliansku trvajú tri týždne a začínajú osem dní pred Vianocami, ktoré volajú Novena. V tomto čase chodia deti od domu k domu koledovať. K tradičnému menu patrí úhor, pečené kura s artičokmi, gaštanové pyré so šľahačkou, med, koláč nazvaný "panettone" a čokoláda. Deti musia počkať na darčeky až do 6. januára, kedy sa dolu komínom spúšťa škaredá čarodejnica Befana a necháva pre dobré deti darčeky v topánkach.

Angličania

V Británii nosí darčeky Father Christmas teda "Otec Vianoc", ktorý prichádza do domov cez komín. Darčeky sa otvárajú 25. decembra ráno.

Poznáte zvyk Britov vešať si na krbovú rímsu vianočné pančuchy? Podľa legendy raz Father Christmas pustil dolu komínom zopár zlatiek. Tie by zaiste prepadli cez krbovú mriežku a skončili v nenávratne, keby na kozubovej rímke práve vtedy neviselo niekoľko pančúch a ponožiek, ktoré sa sušili. Odvtedy si deti na kozubovú rímsu vešajú vianočné pančuchy.

Medzi ďalšie rýdzo anglické zvyky patrí koledovanie, vešanie imela a cezminy. Hlavným chodom dňa je obed 25. decembra, ktorý pozostáva z pečeného moriaka s plnkou podávaného s opekanými zemiakmi a varenou zeleninou, chlebovou a brusnicovou omáčkou a štavou, po ktorom nasleduje vianočný puding.

Popoludní sa podáva čaj a "mince pies", koláčiky plnené kandizovaným a sušeným ovocím.

Pred týmto jedlom sa otvárajú tzv. "Christmas Crackers". Sú to veľké papierové cukríky, ktoré skrývajú nejakú maličkosť.

Francúz.

Ich Vianoce charakterizujú vianočné predstavenia s drevenými či terakotovými figúrkami, ktoré hrajú takmer v každej rodine.

Darčeky deťom nosí Pere Noel, ktorý cestuje po krajine so svojim spoločníkom Pre Fouettardom. Práve ten Peremu Noelovi rozpráva o každom dieťati a o tom, ako sa počas celého roka správalo a či poslúchalo. Deťom zanechá darčeky okolo stromčeka v rozvešaných pančuchách či v topánkach.

Oblúbeným vianočným jedlom v Paríži sú ustrice a husacia pečeň, neodmysliteľnou súčasťou menu je tradičný koláč v tvare polena "bûche de Noël". Je to piškótový koláč s plnkou poliaty čokoládovou polevou.

Američania

Vianoce v Amerike sú zvláštne tým, že sa v každej jej časti oslavujú inak. Zatiaľ čo na severe Ameriky Vianociam nechýbajú snehové vločky, na Floride sa oslavujú pod horúcimi slnečnými lúčmi. To akým spôsobom sa oslavujú v Amerike Vianoce určujú aj dlhoročné tradície, ktoré si do tejto krajiny priniesli so sebou prisťahovalci zo všetkých kútov našej planéty. Najlepší príklad rôznorodosti vianočných zvyklostí a ich podôb možno pozorovať v New Yorku. Tam sa oslavujú vianočné sviatky podľa obyčajov všetkých možných národov. Hlavným vianočným sviatkom pre Američanov je, na rozdiel od nás, iba jediný deň, a to 25. december. Američania venujú mimoriadnu pozornosť výzdobe domu. Všade visia lampáše a zvončeky. Súčasťou dekorácií sú aj mrkajúce medvedíky, spievajúce srnky a milióny santaklausov odetých v červených kožuchoch. Symbolickou súčasťou každej veľkej oslavy je murovaný krb. Na Vianoce je vyzdobený pestrofarebnými nadrozmernými pančuchami, do ktorých sa vkladajú darčeky. Magickú silu a moc má najmä pre deti noc z 24. na 25. decembra. Je považovaná za najdlhšiu v roku. Sú to nekonečné hodiny napínavého čakania na darčeky spojené so snami o zázračnom Santa Klausovi.

Vianočný šat našej školy

Už od novembra žiaci našej školy spolu s pani učiteľkami a pani vychovávateľkami „obliekali“ našu školu do zimných a sviatočných – vianočných šiat. Skutočne sa im to podarilo. Ved' posúďte sami.

Anjelik prianí

*Každý z nás mám nejaké to pranie – veľké, malé, tajné,... .
Rovnako je to aj s našimi žiakmi. Tí si vytvorili „Anjelika prianí“.
S nápadom prišla pani vychovávateľka Zuzka Zaujecová.
Do vytvárania tohto krásneho anjelika sa zapojili žiaci 1. – 4. ročníka
za pomoci svojich pani učiteliek a pani vychovávateľiek. Každý žiak
napísal svoje pranie na hviezdičku a pripol ju anjelikovi na krídla.*

Z našej literárnej dielne

Vianočné pranie

Zima sa už blíži, no snehu zatiaľ niet,
nech spomenieme si naň, napíšem pár viet.

Sneh by mal byť na Vianoce,
keď sa každý dom ligoce.

Sneh je biely, krásny, čistý
a zakryje všetky listy.

Vianoce, to sviatok krásny,
každý človek o ňom básní.

Všetci sa ma pýtajú, čo pod stromček chcem,
no ja zatiaľ netuším, zatiaľ to neviem.

Viem, že zdravie, šťastie, láska do balíčka nedá sa dať,
ale po tom každý človek túži, to by chcel doma mať.

Andrea Antalová, 6.T

Moje najväčšie vianočné pranie

Je krásny decembrový deň, ale nikde ani vločka snehu. O pár dní sú Vianoce. Vianoce, tie nádherné dni, kedy sú ľudia k sebe láskaví a ohľaduplní. Vianoce – dni, počas ktorých deťom v očkách svieti šťastie. Dni, kedy sa ľudia radujú z darčiekov, ale ešte viac z toho, že celá rodina zasa spolu. Tieto dni mám z celého roka najradšej.

A prania? Mám ich veľa, ale jedno je najväčšie.

Aké? to vám prezradím neskôr.

Najskôr treba začať so stromčekom. Zasa nie je podľa mamkinho či ockovho vkusu. Krivý, nestojí rovno a vetvičky nie sú tam, kde by mamka chcela. Ešte posledné ozdoby, stužky a kúsok nenápadného zeleného motúza, to aby opäť nespadol. A stromček stojí. Z rádia počuť Richarda Müllera, ktorý spieva: „Výťah opäť nechodí ...“. A my ho štvorhlasne zúfalo doplníme: „Svetlo opäť nesvieti ...“. Nuž čo, celý večer hľadáme tú správnu kombináciu starých a nových žiaroviek, ale nič nepomáha. Ešteže robíme stromček o pár dní skôr a žiarovky sa dajú kúpiť. Stromček je konečne hotový a z kuchyne sa šíria omamné vône. Hoci niektoré z pripravených jedál robíme aj inokedy, dnes voňajú akosi inak – vianočne.

Načo je komu toľko ozdobného papiera? Asi aby sme zabalili darčeky pre svojich blízkych. Ocinovi, mamine, sestre, psíkovi aj mačičkám. Mám niečo pre každého. Ale čo dostanem ja? Zvedavosť so mnou máva, neviem, či vydržím do večera. Chcela by som toho tak veľa, ale nedá sa. Vianoce predsa nie sú len o darčekom. Je v nich krásna čakaneho pokoja a lásky. Očakávaná chvíľa prišla. Otvárame postupne všetky balíčky. Ako vidím, budú „čitateľské“ Vianoce. A tak sa splní aj moje najväčšie pranie. Tak ako každý rok bude u nás vládnuť šťastie, pokoj, pohoda.

A to je to, čo si prajem na Vianoce najviac.

Prechádzka zimnou krajinou

Kráčam zasneženou planinou bielou sťa anjelské krídla. Ligoce sa ako pohľady odrážajúce sa od vianočných ozdôb, na ktoré upierajú deti svoje očká. Nebo je plné hviezd, ktoré osvetľujú tú bielu nádheru pod mojimi nohami. Hviezdy, tie tisíce malých bodiek, tak vzdialených a pri tom tak krásnych. Hľa! Potok zamrznutý už od prameňa sa trblieta vo svite hviezd a mesiaca. Pokračujem v ceste vedľa neho až k jeho prameňu. Prameň, cez leto vyvierajúci zo skaly ako magma z čerstvo zoťatého stromu, je teraz zamrznutý v nekonečnom páde na dno koryta potôčika ako kvaple rastúce tisíce rokov v hĺbinách jaskýň. Pokračujem kráčajúc do kopca a kochajúc sa týmito nádhernými výtvormi zimnej prírody, ktoré sú hodné len tých najvyšších ocenení.

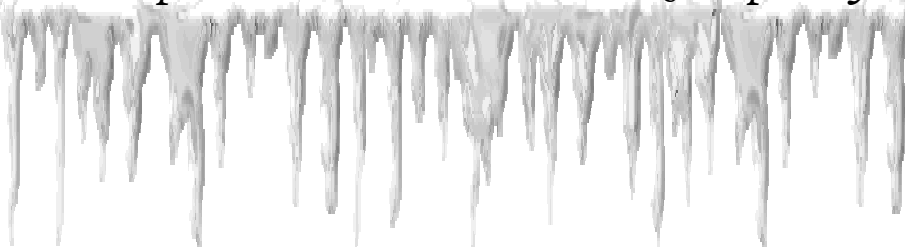

Filip Janík, 8. T

Tanec vločiek

Pozerám sa z okna na poskakujúce deti, ako sa radujú z tancujúcich snehových vločiek. Len tak zrazu schmatnem bundu a doslova vyletím z izby cez chodbu – von z domu. Na dvore sa zastavím rozmýšľajúc, čo som vlastne chcela urobiť. Vykročím na veľký trblietajúci sa, akoby striebrom posypaný trávnik. Lahnem si naň, ako keby to bola vodná posteľ z bieleho saténu. Pozerám sa na milióny až miliardy padajúcich vločiek, ktoré sa ticho ako spánok kľžu smerom ku mne po bielej oblohe, ktorá sa rozprestiera nado mnou sťa biely koberec. Tancujú a šantia okolo seba, niektoré sa pochytajú za rúčky a vytvárajú nádherné obrazce vo vzduchu, ktoré pripomínajú ďalšie, oveľa väčšie vločky. Šepkajú mi do ucha ľadovú pieseň a prítulne ma pohľadujú po tvári ako hebké ruky matky. Hneď ako sa dotknú mojej vymrznutej pokožky, roztopia sa. Zavriem oči a cítim, ako mi pomaly zmáčajú celú tvár.

Kamila Kverková, 8. T

Vianočný darček

Je iba jedna noc, na ktorú sa deti tak veľmi tešia, pretože dostanú darček, ktorý im prinesie Ježiško na svojich krásnych veľkých saniach. Jedno dievčatko Ježiška dost' potrápilo. Napísalo Ježiškovi, že by si prialo dostať to najväčšie jablko aspoň na týždeň. Ježiško sa spýtal všetkých svojich poradcov a pomocníkov, ale nikto nevedel, čo presne Ľubka chcela. Ježiško bol z toho zúfalý, a tak povedal, že keď má Ľubka tak rada jablká, tak jej prinesie šatočky, ktoré budú mať ako vzor krásne jablko. Ježiško priniesol darček pod stromček a keď odchádzal, tak sa mu sane zachytili o ich dom. A keďže sú tieto sane kúzelné, tak Ježiško zobral aj ich dom so sebou. A tak cestoval Ježiško na saniach, na ktorých bol zachytený dom. Ježiško prišiel na to, ako sane oslobodiť od domu až keď boli nad New Yorkom. Dom padol práve na voľné miesto. Keď sa Ľubka ráno zobudila, nevedela, čo má od radosti robiť. Bola veľmi šťastná, že je v New Yorku. Jej rodičia veľmi veľkú radosť nemali, lebo nevedeli, čo sa stalo a mysleli si, že sa zbláznil. Keď prešiel týždeň, Ježiško prišiel na to, ako dostať dom naspäť. Priletel na saniach k ich domu, nechal sane, aby sa oň zachytili a preniesol ich naspäť na Slovensko. Deň – dva na to, Ježiškovi prišiel list. Bolo v ňom napísané:

Som veľmi šťastná, že si mi splnil moje vianočné prianie. Ale zároveň dúfam, že Ti nevadilo, že som Ti napísala, že chcem veľké jablko a nie rovno, že chcem ísť do New Yorku. Jablko je totižto znak New Yorku. Som rada, že si moje želanie správne pochopil. Ďakujem.

Ľubka

Michaela Marčeková, 4.T

Najkrajší darček

*Dostala som darček,
to nie je kopa hračiek,*

*Prišiel mesiac pred Ježiškom
aj keď nie je pod stromčekom,
máme z neho veľkú radosť,
niekedy sa zdá, že až primoc.*

*Pestujem ho, rozosmievam
a o chvíľu sa s ním zahrám.*

*A ten pekný darček?
To je môj malý braček,*

Adela Bradlerová, 4.U

Na Vianoce

*Vianočný stromček
krásne trbliete sa,
máme malý domček,
vonku je veľká kosa.*

*V strede izby malý smriečok,
okolo neho je veľa sviečok,
V takom malom veršíku
veľa húb je v košíku.
Ozdoby pekne cengajú
a sviečky pekne voňajú.*

Tatiana Činová, 4.U

Čo nás zaujalo

Film

Vianočná koleda

Vianočná koleda je animovaná rodinná fantasy a ďalšia z mnohých filmov z dielne Walta Disneyho. Do hlavnej úlohy režisér Robert Zemeckis obsadil Jima Carreyho

Niečo k príbehu...

Bližia sa Vianoce a Ebenezer Scrooge opäť frfle na krásne sviatky. S obrovským opovrhnutím neustále pokrikuje na svojho priateľa a verného úradníka, rovnako aj na svojho veselého synovca. Ale keď ho duchovia Vianoc minulých, prítomných a budúcich zoberú na cestu, konečne uvidí svet pravými očami a bude musieť či už bude chcieť, alebo nie, odčiniť svoje hriechy napáchané za dlhé roky.

Rasto Domček, 8. T

Hudba

ALALYA

Alalya je nitrianska hudobná skupina. Bola založená v roku 2005.

Členovia skupiny:

spev + gitara = EDITKA

gitara = MARTINKO

basgitara = SIXO

bicie = LACKO

Interview

So speváčkou Editou Andelovou

Oblíbená farba? Skoro všetky okrem červenej.

Oblíbené jedlo? Syr, jahody, cestoviny.

Oblíbený nápoj? Zelený čaj, víno.

Oblíbený spevák, speváčka, skupina? Tori Amos, U2, Foo Fighters, Show Patron, Pink, Beyonce.

Ako dlho spievaš so skupinou Alalya? 4 roky.

Vychádzaš s členmi skupiny dobre? Kedy-ako.

Máš súrodencov? Áno, sestru.

Máš zvieratko? Nie.

Áké máš záľuby? Cestovanie, angličtina, hudba, umenie.

Áký bol tvoj obľúbený predmet v škole? Angličtina, výtvarná výchova, slovenčina.

Čo sa ti na Vianociach páči? Že je kopec voľna, že je rodina spolu.

Kde stráviš Vianoce? Neviem, asi v Nitre.

Učíš nejaký cudzí jazyk?: Áno, angličtinu.

Hráš na nejaký hudobný nástroj? Na nervy a gitaru.

Vieš po nemecky? Ja, ein bischen.

Máš manžela? Áno.

Čo večeriaš na Štedrý večer? Kapustnicu a rybu.

Zbieraš niečo? Albumy Tori Amos.

Radka Zderková, Linda Černáková, 5.T

Šport

História ľadového hokeja

Prvý organizovaný zápas sa odohral v Montreale na Victoria Skating Ring, bolo to 3.marca 1875. V roku 1877 bol založený prvý klub McGill University Hockey Club a tvorili ho študenti McGillovej univerzity. V roku 1881 ich nasledoval klub Montreal Victorias.

Hra sa stala natolko populárna, že v roku 1883 sa odohrali prvé "majstrovstvá sveta" v Montreale v rámci Zimného karnevalu, v ktorom sa hralo o Karnevalový pohár. Pohár získal tím McGillovej univerzity.

V roku 1886 tímy, ktoré sa zúčastnili Zimného karnevalu, založili prvú hokejovú ligu, Amateur Hockey Association of Canada (AHAC).

V Európe sa odohral prvý zápas v roku 1885. V prvom zápase medzi univerzitami nastúpili odvekí rivali, hokejový tím univerzity Oxford a Cambridge. Zápas vyhrali hráči tímu Oxford Dark Blues 6 : 0.

V roku 1892 vtedajší generálny guvernér Kanady Lord Frederick Arthur Stanley z Prestonu, ktorého synovia a dcéra boli hokejovými fanúšikmi, venoval dnes už legendárny Stanleyho pohár. Už o rok, teda v roku 1893, ho získal prvý tím. Bol ním Montreal Hockey Club, majster AHAC. Tradícia odovzdávania Stanleyho pohára pokračuje až dodnes, kedy sa udeľuje víťazovi play-off NHL.

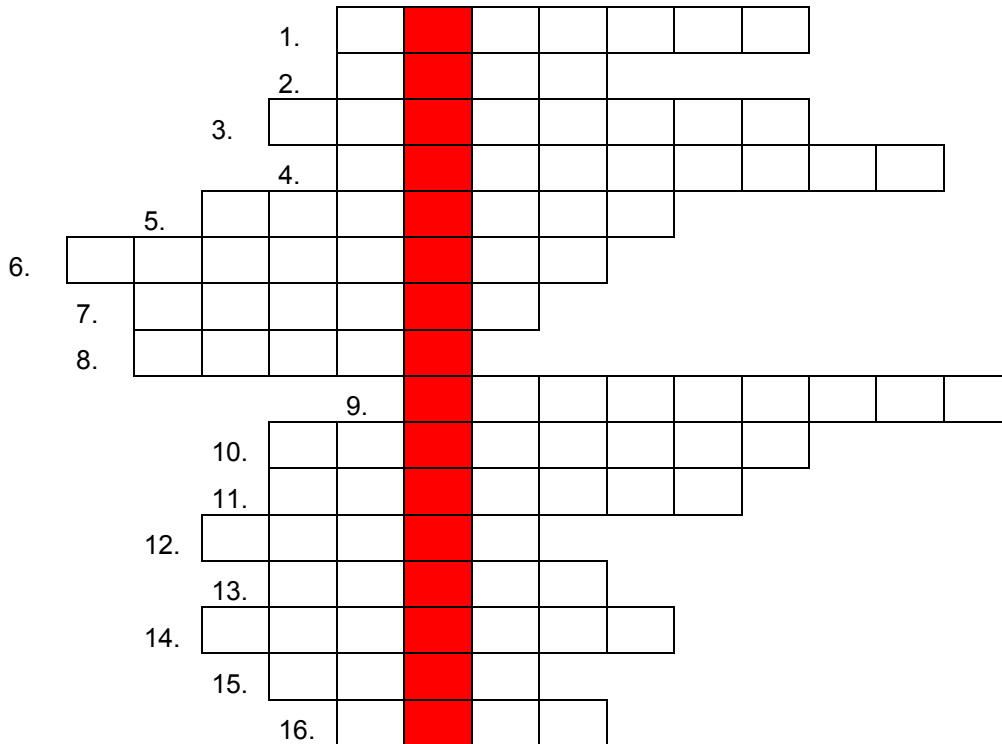

McGill University Hockey Club

Stanleyho pohár

Tajnička

1. Je to z vosku a zapaľuje sa
2. Ročné obdobie, keď sú Vianoce
3. Zvyky sa inak nazývajú...
4. Deti ho stavajú zo snehu
5. Maškrtky, ktoré sa dávajú na stromček
6. Pečivo, ktorého názov je zviazaný s Vianocami
7. Obdobie, ktoré začína 4 týždne pred Vianocami
8. Aby sme dostali darčeky, musíme byť celý rok...
9. Na Mikuláša, ich dostávame do topánky
10. Mestečko, kde sa narodil Ježiško
11. Mamina ich pečie na Vianoce
12. Ryba, ktorú jedávame na Vianoce
13. Chodí cez neho Mikuláš
14. Pod vianočným stromčekom si nájdeme...
15. Deti z toho robia snehuliakov
16. Pozeráme sa cez to na zasneženú krajinu

PERNÍKY

PERNÍKY

Spýtala som sa detí

*18 z 20 má rado perníky
19 z 20 pomáha pri ich pečení
18 z 20 ich majú na Vianoce*

Recept

Potrebujeme:

½ kg medu, ½ šálky vody, 250 g ražnej múky, 250 g pšeničnej múky, 100 g nadrobno pokrájaného citrónátu, 20 g medovníkového korenia, 20 g jedlej sódy

Ako na to:

Med prevarte s vodou a nechajte vychladnúť. Ražnú i pšeničnú múku preosejte na dosku, pridajte citrónát, medovníkové korenie a s medovou vodou vymieste na tuhé cesto. Nakoniec primiešajte jedlú sódu, cesto zakryte a nechajte 24 hodín odležať. Cesto rozvalčkajte na hrúbku 5 mm, vykrojte formičkami a pečte na vymastenom plechu v rúre predhriatej na 200 °C.

Bleskovky zo života školy

V bloku B sme dobudovali „Multimediálnu učebňu“:

- interaktívna tabuľa
- notebooky s bezdrôtovým pripojením na internet
- knižnica s čítateľňou
- televízor, video, DVD

Zúčastnili sme sa školských kôl predmetových olympiád:

- zo slovenského jazyka
- z nemeckého jazyka
- z anglického jazyka
- z dejepisu
- zo zemepisu

Zúčastnili sme sa súťaží:

- Genius Logicus
- Pytagoriáda
- Expert

Navštívili sme:

- Bienále v Bratislave
- Vianočnú Viedeň
- Vianočné mestečko

Zorganizovali sme:

- Školské vianočné trhy

Bližšie informácie o uvedených i ďalších akciách si prečítajte na stránke našej školy.

Pf 2010

*Vám želá redakčný krúžok
ZŠ Benkova 34, Nitra*

